

2 MÓZES 26-29. FEJEZET

Az előző fejezetben Isten a Szent Sátorban levő bútorokkal kapcsolatos információkról szólt: a szövetség ládájának, a lámpatartónak, az asztalnak és a tömjénező oltárnak a megépítéséről beszél Isten.

Ebben a fejezetben elkezdődik magának a Szent Sátornak a megépítése. Legelőször a sátor tetején található függönyről, azaz sátorlapról kapunk információkat. Három rétegből készül a sátor. Az első:

sodrott lenfonálból, kék és piros bíborból és karmazsin fonálból művészi módon beleszőtt kerubokkal készíttess azokat!

Egy-egy sátorlap hossza huszonnyolc könyök legyen, egy-egy sátorlap szélessége pedig négy könyök. Egyforma legyen a mérete mindegyik sátorlapnak.

Amikor belépsz a sátorba és felnézel, akkor látni fogod azokat a kerubokat, amelyeket ebbe a lenszövetbe beleszőttek. Ne feledjétek, hogy ez a mennyország modellje, és a menny tele van angyalokkal.

Öt sátorlap legyen egymással összefűzve, a másik öt sátorlap is legyen egymással összefűzve. Azután készíttess kék bíbor-hurkokat az egyik sátorlap szegélyén az összefűzésnél. Ugyanilyeneket készíttess a másik sátorlap szegélyén is, azon a végén, ahol összefűzik.

Készíttess ötven hurkot az egyik sátorlapon, és ötven hurkot készíttess annak a sátorlapnak a szegélyén is, amelyet hozzáfűznek. Egemással szemben legyenek a hurkok.

Készíttess ötven aranykapcsot is, és ezekkel a kapcsokkal fűzsed egymáshoz a sátorlapokat! Így lesz a hajlék egésze.

Igy lehet majd szétszedni és összerakni ezeket a lapokat, hogy a sátrat könnyen lehessen hordozni, hiszen mindig vitték magukkal, amikor vándoroltak. A teljes függöny túl nagy lenne egyben, és ezért készül öt különböző sátorlapból.

Ezt a sátrat azért készítették, hogy az emberek itt találkozhasanak Istennel. Valahol a történelem során az a téves elképzelés alakult ki, hogy a templom Isten háza, de ez nem így van, mert Isten nem lakozik emberi kéz alkotta házakban. Amikor Salamon felépíttette a templomot, akkor rájött, hogy valójában nem építhetnek házat Istennek, mert a mennyek sem tudják befogadni Őt. Ez tehát egy olyan hely, ahol találkozhatunk Istennel.

Istennel bárhol és bármikor találkozhatunk, de amikor együtt akarunk találkozni vele, hogy együtt legyünk közösségben, akkor jól jön egy ilyen épület. Ha a Hawaii szigeteken lagnánk, akkor nem lenne szükségünk épületre, mert a tengerparti fák alatt találkozhatnánk az Úrral. Ez az épület, ahol mi vagyunk most egy találkozóhely Istennel, ez az ő egyháza, mert itt vagyunk, de holnap reggel csak egy üres épület lesz, mert nem lesz senki benne. Az egyház ti vagytok.

A Szent Sátor is az Istennel való találkozóhely volt, viszont akkor nekik nem volt még ott Jézus Krisztus, és ezért nem találkozhattak Istennel bárhol, mert Isten szent, és ha találkoztak volna vele, akkor lehet, hogy „megsülnek” a bűneik és az Ő szentsége miatt. Az Ószövetség ideje alatt nem merészkedett senki arra, hogy Istennel találkozzon csak úgy. Ezért volt szükségük egy helyre és egy szertartásra, amely segítségével találkozhattál vele, de nem közvetlenül, hanem a papokon keresztül. A pap járult Isten elé értted, és utána eljött hozzád Istent képviselve.

Ez a Sátor egészen Dávid idejéig volt érvényben, majd Salamon templomépítése után vonták ki azt a forgalomból.

Tehát ez első nagy függöny lenből készült és összesen 18 méter hosszú és több mint 12 méter magas volt. A következő függöny kecskeszörből készült, és egy kicsit nagyobb volt, mint az első:

Azután készíttess sátorlapokat kecskeszörből, sátornak a hajlék fölé, tizenegy ilyen sátorlapot készíttess. Egy sátorlap hossza harminc könyök legyen, a sátorlap szélessége pedig négy könyök legyen. Egyforma mérete legyen a tizenegy sátorlapnak.

Fűzess össze öt sátorlapot külön, és hat sátorlapot is külön. A hatodik sátorlap pedig lógjon le a sátor elején.

Készíttess ötven hurkot az egyik sátorlapnak arra a végére, ahol összefűzik, és ötven hurkot a másik sátorlapnak arra a szélére is, ahol összefűzik.

Készíttess ötven rézkapcsot, és akaszd a kapcsokat a hurkokba. Így fűzd össze a sátrat, hogy egész legyen!

A kecskeször használata az állat halálát vonta maga után, és ezért azonnal az áldozatra és a bűnért való ítéletre kell gondoljunk. Ha ítéletről van szó, akkor a használatos fém mindig réz kell legyen, mert a réz jelképezi az ítéletet. A teljes függöny hossza kb. 19 méter hosszú és 13 és fél méter széles, és teljesen eltakarja az első függönyt.

A harmadik függöny:

Készíttess még egy takarót a sátorra vörösre festett koszbörből, és arra még egy takarót delfinbörből.

Ez az eső elleni védelmet jelentette.

Készíttess a hajlékhoz deszkákat is akácfából, felállítva.

A deszka hossza tíz könyök legyen, a deszka szélessége pedig másfél könyök.

Mindegyik deszkának két csapja legyen, amelyek összekötik egyiket a másikkal. Így készíttess el a hajlék mindegyik deszkáját!

Készíttess el a hajlék deszkáit: húsz deszkát a déli oldalra, dél felé.

Készíttess negyven ezüsttalpat a húsz deszka alá, két talpat mindegyik deszka alá, a két csapnak megfelelően. Minden egyes deszka alatt két talp legyen a két csapnak megfelelően.

A hajlék másik oldalára, az északi végére is tegy húsz deszkát.

Ezeknek is legyen negyven ezüsttalpa, két talp legyen az egyik deszka alatt és két talp legyen a másik deszka alatt is.

A Sátor teljes hossza kb. 19 méter volt és szélessége kb. 4 és fél méter. Ezeket a deszkalapokat ezüsttalpba fektették, és ezek fölé helyezték a 3 függönyt, azaz sátorlapot.

A továbbiakban leírja, hogy hogyan kell felállítani az egészet négyszög alakzatban. A sátorban levő helységek méretei tehát: a külső terem 9x4,5m, a szentek szetje 4,5x4,5x4,5m, amely teljesen sötét volt, kivéve Isten jelenlétének fényét, de ide csak egyedül a főpap mehetett be.

Készíttess reteszeket is akácfából: ötöt a hajlék egyik oldalának a deszkáihoz,

öt reteszt a hajlék másik oldalának a deszkáihoz, és öt reteszt a hajlék oldalának deszkáihoz a nyugati végén.

A reteszek közepén legyenek a deszkák között, rögzítve azokat egyik végétől a másik végéig.

A belső termek elválasztására függönyöket használtak. Egyes történelmi források, nem tudjuk, hogy ezek valóban megbízhatók-e vagy sem, a szentek szentje kárpitfüggönyének vastagságát kb. 44 centire becsülték. Ez a függöny szakadt ketté tetőtől talpig akkor, amikor Jézust keresztre feszítették, amely azt jelentette, hogy Jézus Krisztuson keresztül Isten megnyitotta az utat minden ember előtt, hogy szabadon jöjjön hozzá. Ettől kezdve nemcsak a főpap járulhatott Isten elé, hanem mindnyájan eléje mehetünk, mert a templom kárpitja kettéhasadt.

Azután készíttess kárpitot kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból, művészi módon beleszőtt kerubokkal készíttess azokat!

Tedd ezt négy arannyal bevont akácfa oszlopra, amelyeknek aranykampóik legyenek, négy talpa pedig ezüsből legyen!

Akaszd a kárpitot horgokra, vidd be a bizonyság ládáját a kárpit mögé, és a kárpit válassza el a szentélyt a szentek szentjétől!

Azután tedd rá a fedelet a bizonyság ládájára a szentek szentjében!

Az asztalt helyezd el a kárpiton kívül, a lámpatartót pedig az asztallal szemben a hajlék déli oldalán. Az asztalt tedd az északi oldalra!

Készíttess függönyt a sátor bejáratára kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból, művészi módon kihímezve.

Készíttess a függönyhöz öt akácfa oszlopot, és vond be azokat arannyal. Kampói aranyból legyenek, és öntess azokhoz öt réztalpat!

El tudjuk hát képzelni az egészet: ez egy sátor, amelynek falait aranyozott deszkák alkotják körös körül, és amikor be akarunk lépni a sátorba, akkor először az első függönyön kell belépünk, amely egy 4 és fél méter magas terembe vezet, és ennek tetején láthatjuk a lenből készült sátortetőt a kerubokkal. A jobb oldalon az asztal, a bal oldalon a lámpatartó, és előttünk egy újabb függöny kerubokkal. Ha a második függöny mögé lépünk, akkor ott egy arany dobozt láthatunk egy arany fedővel a tetején és arany kerub szobrocskákkal, amelyek kiterjesztik szárnyaikat.

A sátoron kívül egy 22x45 méter területű udvart alakítottak ki, körbekerítve 2,25m magas függönyökkel, azaz szőnyegekkel. Ez lett a külső udvar.

Ebben az udvarban

Készíttess oltárt akácfából, öt könyök hosszúra és öt könyök szélesre: négyzet alakú legyen az oltár, a magassága pedig legyen három könyök.

Készíttess szarvakat a négy sarkára, vele egy darabból legyenek a szarvak, és vond be rézzel!

A továbbiakban leírja a berendezés többi lemeit, majd magának a külső udvar kialakításának az elemeit.

A 20.-ik versben

Te pedig parancsold meg Izráel fiainak, hogy hozzanak neked olajbogyóból ütött tiszta olajat a mécstartóhoz, hogy mindig tehessenek rá égő mécesst.

A kijelentés sátrában a kárpiton kívül, amely a bizonyság ládája előtt van, gondozzák azt Áron és fiai estétől reggelig az ÚR színe előtt. Örök rendelkezés legyen ez nemzedékről nemzedékre Izráel fiainál!

A fény sohasem hunyhatott ki, Áron fiainak dolga volt, hogy állandóan pótolják az elégett oliva olajat.

A történelem során emlékszünk, hogy amikor Sámuel kisgyerek volt, az anyukája elvitte őt Éli paphoz, mert az Úrnak szentelte őt. Egy este Sámuel hallotta, hogy szólítja valaki és befutott Élihez, és megkérdezte, hogy miért hívta, mire Éli azt válaszolta, hogy ő nem szólt. Másodszor is hallotta, de Éli ismét visszaküldte az ágyába. A következő alkalommal Éli azt mondta, hogy ha szólítja valaki, akkor csak

válaszolja azt, hogy „Beszélj, Uram, halgatja a te szolgád”. Az Úr azt mondta akkor Sámuelnek, hogy a lámpaolaj ki fog fogyni, mert valaki elmúlasztotta a munkáját megfelelően végezni. Így kezdődött Sámuel életében az Úrral való közvetlen kapcsolat.

Jóval később történt, hogy Antiókusz Epifánész megszenteltetett a templomot és egy disznót áldozott az oltáron, és a vérért szétszórta a templomban, majd egy Zeusz szobrot állíttatott fel a templomban. Júdás Makabeus annyira felbőszült ezen a szentségtörésen, hogy összegyűjtött néhány izraelit és hatalmas túlerővel szemben legyőzték a szíriai hadsereget, Antiókusz embereit.

Ezek után újraszentelték a templomot, de csak egy napra való olajuk volt a lámpákba. Az olivaolaj megszentelésére 7 nap szükségeltetett, és tudták, hogy nem lesz elég olaj ahhoz, hogy a lámpák égve maradjanak. A történet szerint ennek ellenére csoda segítségével a lámpák nyolc napig égtek, amíg végül a nyolcadik napon betölthették az utánpótlást. A zsidó Hannuka ünnep, amely során meggyújtják a gyertyákat, 8 napig egyenként mindig eggyel többet, pontosan erre az olajjal kapcsolatos csodatételre emlékeznek.

A 28.-ik fejezet a papokkal foglalkozik.

Te pedig hívasd magadhoz Izráel fiai közül testvéredet, Áront, fiaival együtt! Ők legyenek a papjaim: Áron, valamint Nádáb, Abíhú, Eleázár és Ítámár, Áron fiai!

Csináltass szent ruhákat testvérednek, Áronnak, hogy méltóságteljes és ékes legyen!

Beszélj minden hozzáértő emberrel, akinek művészi képességet adtam, és készítsék el Áron ruháját, hogy papommá szentelhető legyen!

Ezeket a ruhákat kell elkészíteniük: a hósent, éfódot, palástot, mintás köntöst, süveget és övet. Készítsenek szent ruhákat testvérednek, Áronnak és fiainak a papi szolgálathoz.

Aranyat, kék és piros bíbort, karmazsin fonalat és lenfonalat használjanak hozzá.

Az éfódot aranyból, kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból művészi szövessel készítsétek!

Két egymáshoz érő vállrésze legyen a két végén, hogy összekapcsolható legyen.

A rajta levő övet, amellyel megkötik, ugyanúgy, ugyanabból készítsék: aranyból, kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból.

Azután fogj két ónixkövet és vésd rájuk Izráel fiainak a nevét.

Amikor a pap Isten elé járult, akkor ezekre a kövekre vésve mindig a vállán hordozta Izrael 12 törzsének nevét.

Hatnak a nevét az egyik kőre, a másik hatnak a nevét a másik kőre, születésük szerint.

Vésnöki munkával, ahogyan a pecsétgyűrűt vésik, úgy vésesd a két kőre Izráel fiainak a nevét. Körös-körül aranyfogalattal készítesd azokat!

Azután tedd a két követ az éfód vállrészeire, az Izráel fiaira emlékeztető köveikül. Hordozza Áron a nevüket a két vállrészen emlékeztetőül az ÚR előtt.

Készíttess aranyfogalattal is,

és két színarany láncot. Fonottan készítesd azokat zsinór módjára, és illeszd rá a sodrott láncokat a fogalattokra!

A hósen egy réz mellvértszerű darab volt.

Azután készíttess hósent művészi munkával a döntések közlésére! Úgy készítesd, ahogyan az éfódot készítették: aranyból, kék és piros bíborból, karmazsin fonálból és sodrott lenfonálból készítesd el!

Négyszög alakú legyen, kétrét hajtva, egy arasz hosszú és egy arasz széles legyen.

Foglalj abba foglalatba illő drágaköveket, négy sor követ ebben a sorrendben: rubin, topáz és smaragd, ez az első sor.

A második sor: karbunkulus, zafír és jáspis.

A harmadik sor: opál, agát és ametiszt.

A negyedik sor: krizolit, ónix és nefrit. Aranyfoglalatokba legyenek erősítve.

A köveken tehát Izráel fiainak a nevei legyenek, a tizenkét névnek megfelelően. Pecsétgyűrű módjára legyen vésvé, és mind a tizenkét törzsnek a neve rajta legyen.

A tizenkét törzs nevét tehát nemcsak a vállán hordozta a pap, hanem egy láncra fűzve a szíve fölött is.

29.-ik vers:

Hordozza Áron Izráel fiainak a neveit a szíve fölött a döntések közlésére való hőségen, amikor bemegy a szentélybe. Állandó emlékeztető legyen ez az ÚR színe előtt!

Azután tedd a döntések közlésére való hőségen az úrímot és tummímot! Legyenek azok Áron szíve fölött, amikor bemegy az ÚR elé. Hordozza Áron mindig a szíve fölött a döntéseket, amelyeket Isten színe előtt fog adni Izráel fiainak!

Mi az urím és a tummím? A szavak jelentése: világosság és tökéletesség. Pontosan nem tudjuk, mert a Biblia nem mondja el, hogy mik ezek. Amikor az emberek eljöttek a paphoz, hogy megtudakolják Isten akaratát, akkor az urím és a tummím segített a papnak ebben.

Például, amikor Dávid tudni akarta, hogy menjenek-e harcolni, előbb elment a paphoz, és megkérte, hogy kérdezze meg az Urat, hogy menjenek-e harcolni. A pap az urím és a tummím segítségével megkérdezte Istent, és azt mondta: „Igen, menjetek.” És további útmutatásokat kaptak ezzel kapcsolatban.

Egyesek szerint a urím és a tummím kövek voltak: egy fekete és egy fehér kő, és amikor az Urat kérdezte, akkor a pap benyúlt és kivette az egyiket: ha a fehéret vette ki, akkor Isten azt mondta, hogy igen, ha a feketét vette ki, akkor pedig nemet mondott.

Az Újszövetségben a tanítványok is hasonló vezetést használtak, amikor Júdás Iskariótes helyett választani akartak valakit. Sorsvetéssel döntöttek el, és ez egy gyakori módszer volt arra, hogy az emberek megtudják Isten akaratát. Emlékeztek, hogy Saul is sorsvetést használt, amikor meg akarta tudni, hogy ki nem engedelmeskedett a parancsának. Azt mondta, hogy két részre osztjuk Izraelt: „az egyik felén én és Jonatán, a másikon pedig mindenki más, és sorsot vetünk.” És a sorsvetés Saulra és Jonatánra esett, és ekkor Saul azt kérdezte: „Mit tettél, Jonatán?”

Mindnyájan szeretnénk, ha Isten vezetne minket, és szeretnénk biztosan tudni, hogy Ő vezet minket. Emlékeztek, amikor Gedeon kitette a gyapjút, és mondta az Úrnak, hogy „ha valóban ezt akarod, Uram, akkor add, hogy a föld száraz legyen és a gyapjú vizes.” Aztán legközelebb pedig azt mondta az Úrnak, hogy a gyapjú legyen száraz és a föld vizes. Meg akart bizonyosodni, hogy ne legyen valami természeti jelenség áldozata legyen, amely szerint lehet, hogy a gyapjú mindig vizes lesz az éjszaka folyamán. Biztos akart lenni, hogy az Úr vezeti.

Mi is szeretnénk egy módszert, amely segítségével biztosan tudnánk, hogy az Úr vezet minket. De ezek úgy hangzanak, mintha pénzfeladással döntenénk el dolgokat, és ezt nem ajánlhatom senkinek: „ha fej, akkor megyek, ha írás, akkor maradok.”

A probléma az, hogy gyakran nem adjuk meg Isten számára az összes lehetőségéből való választást: „Uram, ki legyen Júdás helyett, kit választasz: Mátyást vagy Barsabást?” Helytelen volt e kettő között

vetni sorsot, mert Istennek egy harmadik választása volt, akit akkor még egy ellenséges zsidó zelótának ismertek: a tarsusi Saul.

Gyakran mi is csak ezt mondjuk az Úrnak: Uram, ez vagy az legyen? De lehet, hogy Isten akarata ettől vagy attól teljes különböző dolog. Sajnálom, de nincs egy biztos út az igenre vagy a nemre: ezért hitben kell járunk.

Én a napot úgy kezdem, hogy ezt mondom: „Istenem, az életem a tiéd, te vezess a mai napon is, neked adom ezt a napot, teljesítsd a te akaratodat az életemben.” És ezután már nem marad más hátra, csak az, hogy bízzak Istenben, hogy ezt meg is fogja tenni. A nap során történő dolgokat úgy fogadom, hogy azok az Úrtól jöttek az Ő Szentlelkének vezetésén keresztül. Az életem Isten akaratának kinyilatkoztatása lesz, ha alárendelem magam neki. *Minden utadon gondolj rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet.*

Azért szoktunk bajba kerülni, mert meggondolatlanul beleugrunk dolgokba, mert olyan jó üzletnek tűnnek. Arra gondolunk, hogy nem kell megkérdezzük az Urat ezzel kapcsolatban, mert ez teljesen egyértelmű. És ekkor kerülünk bajba.

A hitben való járás sohasem könnyű, hisz sokkal jobban szeretnénk, hogyha egyértelmű igent, vagy nemet kapnánk mindig. Nagyon zavaros is lehet, mert ha valamit akarunk csinálni, de állandó akadályokba ütközünk, akkor ez vajon azt jelenti, hogy Isten mondja a nemet, vagy a Sátán akar megakadályozni abban, hogy Isten munkáját végezzem.

Én is szeretném, ha valamiféle egyértelmű módszer állna rendelkezésemre abban, hogy meglássam Isten akaratát, de sajnos nincs ilyen módszerem. Én is ugyanabban a cipőben járok, mint ti: imádkozom, Istenbe vetem a bizalmamat, aztán lépek, és végül reménykedem, hogy a megfelelő dolgot tettem. És bízom Istenben, hogy mivel Ő ismeri a szívem őszinteségét, ha rossz lépést tettem, akkor az őszinteségem miatt elnézi nekem a hibát, és segít, hogy kijavítsam azt.

Tehát nem tudjuk pontosan, hogy mi lehetett az urím és a tummím. Viszont meg vagyok győződve, hogy tudom azt, hogy mi nem volt: tudom, hogy nem az volt, amit Joseph Smith mondott. Állítása szerint az aranytáblák mellett megtalálta azt a csodaszemüveget is, amelynek segítségével el tudta olvasni a táblákra vésett hieroglifákat. De az urím és a tummím nem csodaszemüveg volt.

Azután készítesd el az éfód palástját, az egészet kék bíborból!

Legyen a közepén nyakkivágás, és a kivágáson körös-körül szövött szegélye legyen, mint a mellvért nyílásának, hogy ne szakadjon be.

Készítesd a szegélyre gránátalmákat kék és piros bíborból, karmazsin fonálból körös-körül a szegélyére, közéjük pedig aranycsengettyűket körös-körül.

Aranycsengettyű meg gránátalma váltakozzék a palást szegélyén körös-körül.

Ezt viselje Áron szolgálat közben, hogy hallható legyen a csengés, amikor bemegy a szentélybe az ÚR színe elé, és amikor kijön onnan, hogy meg ne haljon.

Az aranycsengettyűk és a gránátalma azért volt a paláston, mert amikor bement a főpap a szentek szentjébe, ahová senki más nem léphetett be, akkor mindennek rendbe kellett lenni, hanem a főpap halállal lakolhatott.

A papoknak nagyon kockázatos munkájuk van, és erre nagyon hamar rá is jöttek. Már a legelső napon, amikor elkezdtek a papi szolgálatukat, ketten meg is haltak: Nádáb és Abihu, mert amikor minden készen állt az áldozati oltáron, akkor a mennyből lejövő tűz meggyújtotta a fát és az elkezdett égni. Áron két fia

pedig annyira fellelkesült, hogy megragadták a füstölőjüket és hamis tüzzel áldoztak Istennek, és az oltárról kicsapott a láng, és elégette őket.

Tehát a főpap is könnyen meghalhatott a szentek szentjében, és a kívülállók onnan tudhatták ezt, hogy a csengettyűk már nem szóltak többé. Ezért aztán még mielőtt bement a szentek szentjébe, egy kötelet kötöttek a lábára, hogy ha a csengettyűk elhalgatnak, akkor kihúzták őt onnan.

Készíttess homlokdísz színaranyból, és véssd rá úgy, ahogyan a pecsétgyűrűbe szoktak véssni: Az ÚRnak szentelt!

Fűzd ezt kék bíbor-zsinórra és legyen a süvegen, a süveg elején.

Legyen Áron homlokán és hordozza Áron a szent dolgokban elkövetett bűnök terhét, amelyeket Izráel fiai a különféle szent ajándékokkal kapcsolatban követnek el. Legyen mindig a homlokán, hogy kedvesek legyenek ők az ÚR előtt.

A köntöst lenből szövésd meg mintásra, és a süveget is lenből készíttess! Az övet pedig művészi hímzéssel készíttess!

Áron fiainak is készíttess köntösöket, nekik is készíttess öveket, ékes és díszes papi süvegeket is készíttess nekik.

Öltöztess föl azokba testvéredet, Áront, meg a fiait. Majd kend föl őket, avasd fel tisztükbe, és szenteld föl őket, hogy papjaimmá legyenek.

Készíttess nekik gyolcsnadrágot, hogy eltakarják mezítelenségüket: csípőtől a combig érjenek.

Legyenek ezek Áronon és fiain, hogy bűnbe ne essenek és meg ne haljanak, amikor bemennek a kijelentés sátrába, vagy, amikor az oltárhoz mennek és szolgálnak a szentélyben. Örök rendelkezés ez neki és utódainak.

Minden köntöst lenből és nem gyapjúból készítettek, mert a gyapjú izzadságot okozhat, és Isten nem akarta, hogy a neki szentelt munkában izzadjanak az emberek. Nagyon érdekes ez annak a fényében, hogy manapság mennyit izzadnak az emberek Isten munkáját végezve. Isten ezt nem akarta, mert Isten azt akarja, hogy a neki szánt szolgálatunk tőle származzon, és akkor annak nem lesz izzadságszaga.

A 29.-ik fejezetben olvashatunk a pap és az áldozat felszenteléséről.

Így cselekedj velük, amikor fölszenteled őket, hogy papjaim legyenek: Végy egy bikaborjút és két hibátlan kost,

továbbá kovásztalan kenyereket, olajjal gyúrt kovásztalan lepényeket és olajjal megkent kovásztalan lángosokat; ezeket finom búzalisztből készítsd el!

Tedd egy kosárba, és kosarastul vidd oda. A bikát és a két kost is vezesd oda!

Áront és a fiait is rendeld a kijelentés sátrának bejáratához, és mosdassd meg őket.

Azután fogd a ruhákat és add rá Áronra a köntöst, az éfód palástját, az éfódot és a hósent, és övezd fel őt az éfód övével.

Tedd a fejére a süveget, és a szent fejdísz illeszd a süvegre.

Aztán vedd a felkenésre való olajat, öntsd a fejére, és kend fel őt!

Fiait is rendeld oda, és öltöztess föl őket köntösükbe!

Csatolj övet rájuk, Áronra és fiaira, tégy a fejükre papi süveget, és legyen övük a papi szolgálat örök rendelkezés szerint. Így avasd fel Áront és fiait!

Azután vezettesd a bikát a kijelentés sátra elé, Áron és fiai pedig tegyék kezüket a bika fejére.

Azután vágd le a bikát az ÚR színe előtt, a kijelentés sátrának bejáratánál.

Végy a bika véreből, és kend meg ujjaddal az oltár szarvait, a többi vért pedig öntsd az oltár alá!

A kövérjéből vedd mindazt, ami a beleket borítja, meg a májon levő hártját és a két vesét, a rajtuk levő kövérjével együtt, és füstölögtesd el az oltáron!

A bika húsát, bőrét és ganéját égesd el a táboron kívül! Vétékáldozat lesz ez.

Az Áron felkenetéséhez használt olaj Isten kenetét jelképezi, utána pedig, mivel az emberekért szolgál az Úr előtt, először az ő bűneivel kellett foglalkozni. Ezért az első egy bűnáldozat volt Áron bűneiért: Áron és fiai kezüket a bika fejére kellett tegyék. Ez egy jelképes dolog volt, amely azt jelentette, hogy az ő bűnük átszált a bikára, és amikor a bikának elvágta a torkát, akkor az az ő bűneikért meghalt. Mindez az emberek tudatába idézte a bűn szörnyűségét.

A bűn halált okoz. Amikor látom az állat halálát, a vérontást, akkor felfogom, hogy az én bűneimet hordozta el, és az én bűneim miatt kellett meghaljon. A vért az ujjukkal az oltár 4 rézszarvára kenték és a zsírt és a vesét elégették az oltáron. A többi részt pedig ki kellett vinni a táboron kívülre, és el kellett égetni, mert ez egy bűnáldozat volt. Később megtudjuk azt is, hogy ezért volt Jézus keresztfeszítése Jeuzsálem határain kívül.

*Fogd az egyik kost, Áron és fiai pedig tegyék kezüket a kos fejére.
Azután vágd le a kost, fogd fel a vérét és hintsd körös-körül az oltárra!
Vagdald darabokra a kost, mosd meg a belső részeket, meg a lábszárakat, és tedd rá a darabokra és a fejre!*

Azután füstölögtesd el az egész kost az oltáron! Égőáldozat lesz ez az ÚRnak, kedves illatú tűzáldozat az ÚRnak.

*Fogd a másik kost is, Áron és fiai pedig tegyék kezüket a kos fejére!
Azután vágd le a kost, végy a vérből, és kend meg azzal Áron fülcimpáját, valamint fiai jobb fülcimpáját, jobb kezük hüvelykujját és jobb lábuk nagyujját. A vért pedig öntsd körös-körül az oltárra!*

Azután végy az oltáron levő vérből, meg a felkenésre való olajból, hintsd Áronra és ruhájára, meg a fiaira és fiai ruhájára! Így lesz szent ő és a ruhája, meg fiai és fiainak a ruhája.

Majd vedd a kos kövérjét, a farkát és a beleket borító kövérjét, a májon levő hártyát, meg a két vesét a rajtuk levő kövérjével együtt és a jobb combot, mert felavatási kos ez.

A felavatási kos vérét Áron és fiainak fülcimpájára, hüvelykujjára és lábuk ujjára tették. A felavatás azt jelentette, hogy Istennek avatom fel a fülemet, hogy halljam az Ő hangját, a kezemet, hogy az Ő munkáját végezzem és a lábamat, hogy Isten útján járjak.

Továbbá egy kerek kenyeret és egy olajos lepényt, meg egy lángost a kovásztalan kenyerek kosarából, amely az ÚR előtt van.

Azután rakd mindezt Áronnak és fiainak a tenyerébe, és mutassák fel azokat áldozatul az ÚRnak!

Majd vedd el azokat a kezükből, és füstölögtesd el az oltáron az égőáldozatra téve, kedves illatul az ÚR előtt. Az ÚRnak szóló tűzáldozat lesz ez.

Fogd az Áron fölavatására szánt kosnak a szegyét is, és mutasd azt be áldozatul az ÚR színe előtt! Azután legyen ez a te részed.

Így szenteld meg a felmutatott szegyét és a felajánlott combot, amelyet fölmutattak és följajánlottak az Áron és fiai felavatására szánt kosból.

Legyen ez Ároné és fiaié örök rendelkezés szerint Izráel fiai részéről!

A papok tehát megehették az áldozatnak azt a részét.

Mert felajánlás ez, Izráel fiainak felajánlása békeáldozataikból, amelyeket az ÚRnak ajánlanak fel.

Áronnak a szentélyben használt ruhái legyenek utódaié. Azokban kenjék fel és avassák fel őket.

Azokba öltözzék hét napig az a pap, aki helyébe lép fiai közül, és majd bemegy a kijelentés sátrába, és szolgál a szentélyben.

Fogd a fölavatásra szánt kost, és főzd meg a húsát a szent helyen!

A kos húsát és a kosárban levő kenyeret egye meg Áron, fiaival együtt, a kijelentés sátrának bejáratánál.

Egyék meg azokat a darabokat, amelyekkel engesztelés történt, amikor felavatták és fölszentelték őket.

Az engesztelő áldozat nem ugyanaz az Ószövetségben és az Újszövetségben, mert az utóbbiban a szó értelme azt jelenti, hogy „eggyé lenni Istennel”. Ez csak Jézus Krisztuson keresztül lehetséges. Olvashatjuk, hogy a bikák és a kosok vére nem válthatott meg senkit a bűneiből, ezek csak előrevetített árnyékai voltak Krisztus lényegének. Ezek a dolgok mind Jézus Krisztusról tanuskodnak, akit a mi bűneinkért áldoztak fel.

Az Ószövetségi áldozatok tehát nem váltottak meg, csak engesztelések voltak, amelyek elfedték a bűnt, amit Jézus az Ő halálán keresztül törölt el teljesen.

Egyék meg azokat a darabokat, amelyekkel engesztelés történt, amikor felavatták és fölszentelték őket. De idegen ne egyék belőle, mert szent az!

Ha pedig marad valami az avatásra szánt húsból vagy kenyérből reggelre, akkor a maradékot égesd el! Nem szabad megenni, mert szent az.

Pontosan úgy tégy Áronnal és fiaival, ahogyan megparancsoltam neked: hét nap alatt végezd el felavatásukat!

Naponként készíts el egy vétekáldozatra való bikát engesztelésül, és tisztítsd meg az oltárt, engesztelést végezve rajta. Kend fel azt, és így szenteld meg!

Hét napig végezz engesztelést az oltáron, és így szenteld föl, hogy igen szent legyen az oltár. Szent legyen mindaz, ami az oltárhoz ér!

Ha valami hozzáért az oltárhoz azt nem lehetett onnan visszavenni, mert az Istenévé vált.

Ha az életedet helyezted az oltárra, akkor Istené az, és nem veheted vissza.

Ezt készítsd az oltárra: naponként mindig két egyéves bérányt.

Az egyik bérányt reggel készítsd el, a másik bérányt pedig estefelé készítsd el.

Egy tizedrész finomlisztet, egy negyed hin sajtolt olajjal gyúrva, italáldozatul pedig egy negyed hin bort kell venni az első bérányhoz.

A második bérányt estefelé készítsd el: úgy készíts hozzá ételáldozatot és italáldozatot, mint reggel! Kedves illatú tűzáldozat lesz ez az ÚRnak.

Állandó égőáldozat legyen ez nemzedékről nemzedékre a kijelentés sátrának bejáratánál az ÚR előtt, ahol kijelentem magam nektek, és beszélek veled.

Ott fogok megjelenni Izráel fiainak, és dicsőségemmel szentelem meg azt.

Megszentelem a kijelentés sátrát és az oltárt. Megszentelem Áront és fiait is, hogy papjaim legyenek.

Izráel fiai között fogok lakni, és Isteniük lesznek.

És megtudják, hogy én, az ÚR, vagyok az Isteniük, aki kihoztam őket Egyiptomból, mert köztük lakozom én, az ÚR, az ő Isteniük.

Ne felejtsük, hogy Mózes mindezeket az utasításokat a hegy tetején kapta az Úrtól.

66 perc